

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2008/55/CE A CONSILIULUI

din 26 mai 2008

privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri

(versiune codificată)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 93 și 94,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 76/308/CEE a Consiliului din 15 martie 1976 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori ⁽⁴⁾ în mod substanțial. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice directiva menționată.

(2) Dispozițiile naționale în materie de recuperare constituie, prin simpla limitare a domeniului de aplicare a acestora la teritoriul național, un obstacol în funcționarea pieței interne. Această situație nu permite aplicarea integrală și echitabilă a reglementărilor comunitare, în special în domeniul politicii agricole comune, facilitând realizarea unor operațiuni frauduloase.

(3) Este necesar să se răspundă amenințării pe care intensificarea fraudelor o constituie pentru interesele financiare ale Comunității și ale statelor membre, precum și pentru piața internă, astfel încât să se asigure o mai bună competitivitate și o mai mare neutralitate fiscală a pieței interne.

(4) În consecință, este necesară adoptarea unor norme comune de asistență reciprocă în materie de recuperare.

(5) Aceste norme ar trebui să se aplice pentru recuperarea creanțelor rezultate din diferite măsuri cuprinse în sistemul de finanțare integrală sau parțială al Fondului European Agricol de Garantare și a Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rurală, a cotizațiilor și a altor taxe și a taxelor la import și la export, a taxei pe valoarea adăugată, a accizelor armonizate (tutun prelucrat, alcool și băuturi alcoolice și uleiuri minerale), precum și a impozitului pe venit și pe capital și a impozitelor pe primele de asigurare. Ele ar trebui să se aplice și pentru recuperarea dobânzilor, a penalităților și a amenzilor administrative, cu excepția oricăror sancțiuni cu caracter penal, precum și a cheltuielilor legate de aceste creanțe.

(6) Asistența reciprocă ar trebui să însemne, pentru autoritatea solicitată, pe de o parte, furnizarea către autoritatea solicitantă a unor informații necesare acesteia, în vederea recuperării creanțelor apărute în statul membru în care își are sediul, și înștiințarea debitorului în legătură cu toate actele referitoare la astfel de creanțe, eliberate în statul membru respectiv, și, pe de altă parte, inițierea, la cererea autorității solicitante, a operațiunilor de recuperare a creanțelor apărute în statul membru în care se află sediul autorității solicitante.

(7) Diferitele forme de asistență reciprocă ar trebui practicate de autoritatea solicitată în conformitate cu actele cu putere de lege sau actele administrative în vigoare în aceste cazuri în statul membru în care se află sediul acesteia.

⁽¹⁾ Aviz din 19 iunie 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 93, 27.4.2007, p. 15.

⁽³⁾ JO L 73, 19.3.1976, p. 18. Directivă modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003. Titlul original al directivei este „Directiva 76/308/CEE a Consiliului din 15 martie 1976 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor rezultate din operațiuni cuprinse în sistemul de finanțare al Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă, precum și a prelevărilor agricole și taxelor vamale”. Acesta a fost modificat prin Directiva 79/1071/CEE (JO L 331, 27.12.1979, p. 10), prin Directiva 92/12/CEE (JO L 76, 23.3.1992, p. 1) și prin Directiva 2001/44/CE (JO L 175, 28.6.2001, p. 17).

⁽⁴⁾ A se vedea anexa I, părțile A și B.

- (8) Este necesar să se determine condițiile în care autoritatea solicitantă înaintează cererile de asistență și definește limitele circumstanțelor speciale care permit, în fiecare dintre cazuri, autorității solicitate să nu dea curs solicitării de asistență.
- (9) Pentru a permite recuperarea mai eficientă și mai eficace a creanțelor care fac obiectul unei cereri de recuperare, este necesar ca titlul care permite executarea creanței să fie considerat, în principiu, un titlu al statului membru în care își are sediul autoritatea solicitată.
- (10) Atunci când intervine pe seama autorității solicitante pentru a recupera o creanță, autoritatea solicitată ar trebui să aibă posibilitatea, dacă dispozițiile în vigoare în statul membru în care își are sediul permit acest lucru și în acord cu autoritatea solicitantă, de a acorda debitorului un termen de plată sau o plată eșalonată în timp. Dobânzile care ar putea fi percepute ca urmare a acordării facilităților de plată ar trebui să fie transferate statului membru în care se află sediul autorității solicitante.
- (11) Pe baza cererii motivate a autorității solicitante, autoritatea solicitată ar trebui să aibă posibilitatea, în măsura în care dispozițiile în vigoare în statul membru în care se află sediul acesteia permit acest lucru, de a pune în aplicare măsuri asiguratorii în vederea garantării recuperării creanțelor apărute în statul membru solicitant. Aceste creanțe nu ar trebui să beneficieze neapărat de privilegiile acordate unor creanțe similare apărute în statul membru în care se află sediul autorității solicitate.
- (12) În timpul procedurii de recuperare în statul membru în care se află sediul autorității solicitate, creanța sau titlul care permit executarea recuperării acesteia, emise în statul membru în care se află sediul autorității solicitate, pot fi contestate de beneficiar. În acest caz, este necesar să se prevadă ca acțiunea în contestare să fie înaintată de acesta din urmă instanței competente a statului membru în care se află sediul autorității solicitante, iar autoritatea solicitată trebuie să suspende, dacă nu există o cerere în sens contrar formulată de autoritatea solicitantă, procedura de executare pe care a inițiat-o până în momentul luării unei decizii de către instanța competentă.
- (13) Este oportun să se prevadă ca documentele și informațiile comunicate în cadrul asistenței reciproce în materie de recuperare să nu poată fi utilizate în alte scopuri.
- (14) Cu excepția unor cazuri excepționale, nu se poate recurge la asistența reciprocă în materie de recuperare pe baza unor avantaje financiare sau a unui interes în rezultatele obținute, dar statele membre trebuie să fie în măsură să definească modalitățile de rambursare în cazul în care recuperarea pune probleme deosebite.
- (15) Prezenta directivă nu ar trebui să aibă ca efect limitarea asistenței reciproce pe care anumite state membre și-o acordă pe baza unor acorduri sau regimuri bilaterale sau multilaterale.
- (16) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (17) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul național a directivelor menționate în anexa I, partea C,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă stabilește normele pe care trebuie să le conțină actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre cu scopul de a asigura recuperarea în fiecare stat membru a creanțelor menționate la articolul 2, apărute într-un alt stat membru.

Articolul 2

Prezenta directivă se aplică tuturor creanțelor aferente:

- (a) rambursărilor, intervențiilor și altor măsuri cuprinse în sistemul de finanțare integrală sau parțială al Fondului European de Garantare Agricolă (FEGA) și al Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR), inclusiv sumelor care se percep în cadrul acestor acțiuni;
- (b) cotizațiilor și altor drepturi prevăzute în cadrul organizării comune a piețelor din sectorul zahărului;
- (c) taxelor la import;
- (d) taxelor la export;
- (e) taxei pe valoarea adăugată;
- (f) accizelor pentru:
 - (i) tutunul prelucrat;
 - (ii) alcool și băuturi alcoolice;
 - (iii) uleiuri minerale;

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată ultima dată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

(g) impozitelor pe venit și pe capital;

(h) impozitelor pe primele de asigurare;

(i) dobânzilor, penalităților și amenzilor administrative, precum și cheltuielilor privind creanțele menționate la literele (a)-(h), cu excepția oricărei sancțiuni penale prevăzute de legislația în vigoare în statul membru în care își are sediul autoritatea solicitată.

Prezenta directivă se aplică, de asemenea, creanțelor aferente taxelor de natură identică sau similară care completează sau înlocuiesc taxele pe primele de asigurare menționate la articolul 3 alineatul (6). Autoritățile competente ale statelor membre își comunică reciproc și informează Comisia cu privire la datele de intrare în vigoare a acestor taxe.

Articolul 3

În sensul prezentei directive, se înțelege prin:

1. „autoritate solicitantă”, autoritatea competentă a unui stat membru care formulează o cerere de asistență privind o creanță menționată la articolul 2;
2. „autoritatea solicitată”, autoritatea competentă a unui stat membru căreia i se adresează cererea de asistență;
3. „taxe la import”, taxele vamale și taxele cu efect echivalent asupra importurilor, precum și impunerile la import prevăzute în cadrul politicii agricole comune sau în cadrul regimurilor specifice care se aplică anumitor mărfuri ce rezultă din transformarea produselor agricole;
4. „taxe la export”, taxele vamale și taxele cu efect echivalent asupra exporturilor, precum și impunerile la export prevăzute în cadrul politicii agricole comune sau în cadrul regimurilor specifice aplicabile anumitor mărfuri care rezultă din transformarea produselor agricole;
5. „impozite pe venit și pe capital”, cele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din Directiva 77/799/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1977 privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe și al impozitării primelor de asigurare ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 1 alineatul (4) din directiva în cauză;

6. „impozite pe primele de asigurare”:

(a) în Belgia:	(i) taxe annuelle sur les contrats d'assurance;

(ii) jaarlijkse taks op de verzekeringscontracten; |
| (b) în Danmarca: | (i) afgift af lystfartøjsforsikringer;

(ii) afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.;

(iii) stempelafgift af forsikringspræmier; |
| (c) în Germania: | (i) Versicherungssteuer;

(ii) Feuerschutzsteuer; |
| (d) în Grecia: | (i) Φόρος κύκλου εργασιών (Φ.Κ.Ε);

(ii) Τέλη Χαρτοσήμου; |
(e) în Spania:	Impuesto sobre las primas de seguros;
(f) în Franța:	taxe sur les conventions d'assurances;
(g) în Irlanda:	levy on insurance premiums;
(h) în Italia:	imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 No 1216;
(i) în Luxemburg:	(i) impôt sur les assurances;

(ii) impôt dans l'intérêt du service d'incendie; |
| (j) în Malta: | taxxa fuq dokumenti u trasferimenti; |
| (k) în Țările de Jos: | assurantiebelasting; |
| (l) în Austria: | (i) Versicherungssteuer;

(ii) Feuerschutzsteuer; |
| (m) în Portugalia: | Imposto de selo sobre os prémios de seguros; |

⁽¹⁾ JO L 336, 27.12.1977, p. 15. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2006/98/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 129).

(n) în Slovenia: (i) davek od promenta zavarovalnih poslov;

(ii) požarna taksa;

(o) în Finlanda: (i) eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt på vissa försäkringspremier;

(ii) palosuojelumaksu/brandskyddsavgift;

(p) în Regatul Unit: insurance premium tax (IPT).

Articolul 4

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată îi comunică informațiile ce îi sunt necesare acesteia în vederea recuperării unei creanțe.

Pentru procurarea acestor informații, autoritatea solicitată își exercită prerogativele prevăzute în actele cu putere de lege sau în actele administrative care se aplică pentru recuperarea unor creanțe similare apărute în statul membru în care se află sediul autorității solicitate.

(2) În solicitarea de informații, se indică numele și adresa persoanei la care se referă informațiile ce urmează să fie furnizate și orice alte informații necesare pentru identificare, la care autoritatea solicitantă are acces în mod normal, precum și tipul de creanță și valoarea creanței pentru care se formulează cererea.

(3) Autoritatea solicitată nu este obligată să transmită informații:

(a) pe care nu le-ar putea obține în vederea recuperării creanțelor similare apărute în statul membru în care se află sediul acesteia;

(b) care ar constitui un secret comercial, industrial sau profesional;

(c) sau a căror comunicare ar aduce atingere securității sau ordinii publice din statul membru respectiv.

(4) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă în legătură cu motivele care o împiedică să furnizeze informațiile solicitate.

Articolul 5

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată notifică destinatarului, în funcție de normele legislative în vigoare privind notificarea actelor echivalente în statul membru în care se află sediul acesteia, toate actele și deciziile, inclusiv judiciare, privind o creanță sau recuperarea acesteia, stabilite de statul membru în care se află sediul autorității solicitante.

(2) În cererea de notificare se menționează numele și adresa destinatarului și orice alte informații necesare pentru identificare, la care autoritatea solicitantă are acces în mod normal, natura și obiectul actului sau deciziei care urmează să fie notificată și, după caz, numele și adresa debitorului și orice alte informații necesare pentru identificare, la care autoritatea solicitantă are acces în mod normal și creanța menționată în act sau decizie, precum și alte informații necesare.

(3) Autoritatea solicitată informează în cel mai scurt timp autoritatea solicitantă în privința cursului dat cererii de notificare, în special în legătură cu data la care s-a trimis destinatarului decizia sau actul.

Articolul 6

La solicitarea autorității solicitante, autoritatea solicitată procedează, în conformitate cu actele cu putere de lege sau actele administrative care se aplică în cazul recuperării unor creanțe similare apărute în statul membru în care se află sediul acesteia, la recuperarea creanțelor care fac obiectul unui titlu ce permite executarea acestora.

În acest sens, orice creanță care face obiectul unei cereri de recuperare este considerată o creanță a statului membru în care se află sediul autorității solicitate, cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 12.

Articolul 7

(1) Cererea de recuperare a unei creanțe, adresată de autoritatea solicitantă autorității solicitate, trebuie să fie însoțită de un exemplar oficial sau de o copie autentificată a titlului care permite executarea acesteia, emis în statul membru în care se află sediul autorității solicitante, și, dacă este cazul, de originalul sau de o copie autentificată a altor documente necesare pentru recuperare.

(2) Autoritatea solicitantă nu poate formula o cerere de recuperare decât dacă:

(a) creanța sau titlul care permit executarea recuperării nu sunt contestate în statul membru în care se află sediul acesteia, cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 12 alineatul (2) al doilea paragraf;

(b) a pus în aplicare, în statul membru în care se află sediul său, procedurile de recuperare adecvate care ar putea fi executate pe baza titlului menționat la alineatul (1), iar măsurile luate nu vor conduce la plata integrală a creanței.

(3) În cererea de recuperare se menționează:

(a) numele, adresa și orice alte informații necesare pentru identificarea persoanei în cauză și/sau a oricărui terț care deține bunurile acesteia;

(b) numele, adresa și orice alte informații necesare pentru identificarea autorității solicitante;

(c) titlul care permite executarea creanței, emis în statul membru în care se află sediul autorității solicitante;

(d) natura și valoarea creanței, inclusiv capitalul inițial, dobânzile și celelalte penalități, amenzi și cheltuieli datorate, valoarea fiind menționată în monedele statelor membre în care se află sediile cele două autorități;

(e) data la care titlul a fost notificat destinatarului de către autoritatea solicitantă și/sau autoritatea solicitată;

(f) data de la care și perioada în cursul căreia este posibilă executarea, în conformitate cu normele în vigoare în statul membru în care se află sediul autorității solicitante;

(g) orice alte informații necesare.

Cererea de recuperare conține, de asemenea, o declarație a autorității solicitante prin care se confirmă îndeplinirea condițiilor de la alineatul (2).

(4) Autoritatea solicitantă transmite autorității solicitate toate informațiile necesare privind speța care a motivat cererea de recuperare, imediat după aflarea acestora.

Articolul 8

Titlul care permite executarea recuperării creanței este recunoscut direct și considerat automat ca un titlu care permite executarea unei creanțe a statului membru în care se află sediul autorității solicitate.

Fără a aduce atingere alineatului (1), titlul executoriu care permite recuperarea creanței poate fi, după caz și în conformitate cu dispozițiile în vigoare în statul membru în care se află sediul autorității solicitate, omologat, recunoscut ca sau completat ori înlocuit cu un titlu care permite executarea sa pe teritoriul statului membru în cauză.

În termen de trei luni de la data primirii cererii, statele membre fac toate eforturile pentru a finaliza formalitățile de omologare, de recunoaștere, de completare sau de înlocuire a titlului, cu excepția cazurilor menționate în al patrulea paragraf. Formalitățile în cauză nu pot face obiectul unui refuz, dacă titlul este redactat corect. În cazul depășirii termenului de trei luni, autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă asupra motivelor care au determinat depășirea.

În cazul în care oricare dintre aceste formalități dă naștere unei contestații privind creanța sau titlul executoriu care permite recuperarea acesteia, emis de autoritatea solicitantă, se aplică articolul 12.

Articolul 9

(1) Recuperarea se face în moneda statului membru în care se află sediul autorității solicitate. Autoritatea solicitată transferă autorității solicitante întreaga valoare a creanței pe care a recuperat-o.

(2) Autoritatea solicitată poate, în conformitate cu actele cu putere de lege sau actele administrative în vigoare în statul membru în care se află sediul acesteia și după consultarea autorității solicitante, să acorde debitorului un termen de plată sau să autorizeze o plată eșalonată. Dobânzile percepute de autoritatea solicitată ca urmare a acordării termenului de plată se transferă statului membru în care se află sediul autorității solicitante.

De la data la care titlul executoriu care permite recuperarea creanței a fost recunoscut direct în conformitate cu articolul 8 primul paragraf sau omologat, recunoscut, completat ori înlocuit în conformitate cu articolul 8 al doilea paragraf, se percep dobânzi pentru orice întârziere la plată, în conformitate cu actele cu putere de lege și practicile administrative în vigoare în statul membru în care se află sediul autorității solicitate, care trebuie transferate, de asemenea, statului membru în care se află sediul autorității solicitante.

Articolul 10

Fără a aduce atingere celui de-al doilea paragraf din articolul 6, creanțele de recuperat nu se bucură neapărat de privilegiile creanțelor similare apărute în statul membru în care se află sediul autorității solicitate.

Articolul 11

Autoritatea solicitată informează în cel mai scurt timp autoritatea solicitantă cu privire la cursul dat cererii de recuperare.

Articolul 12

(1) Dacă, în cursul procedurii de recuperare, creanța sau titlul care permite executarea recuperării acesteia, emis(ă) în statul membru în care se află sediul autorității solicitante, este contestat(ă) de un beneficiar, acesta prezintă cazul în fața instanței competente a statului membru în care se află sediul autorității solicitante, în conformitate cu normele legislative în vigoare în statul respectiv. Autoritatea solicitantă notifică autorității solicitate această acțiune. Beneficiarul poate, de asemenea, să notifice această acțiune autorității solicitate.

(2) De îndată ce autoritatea solicitată primește notificarea menționată la alineatul (1), fie din partea autorității solicitante, fie din partea beneficiarului, ea suspendă procedura de executare și așteaptă decizia instanței competente în domeniu, cu excepția cazurilor în care autoritatea solicitantă formulează o cerere contrară, în conformitate cu al doilea paragraf al prezentului alineat. În cazul în care consideră necesar acest lucru și fără să aducă atingere articolului 13, ea poate recurge la măsuri asigurătorii pentru a garanta recuperarea, în măsura în care actele cu putere de lege în vigoare în statul membru în care se află sediul său permit acest lucru pentru creanțe similare.

În conformitate cu actele cu putere de lege și practicile administrative în vigoare în statul membru în care se află sediul autorității solicitante, aceasta poate cere autorității solicitate să recupereze o creanță contestată, în măsura în care actele cu putere de lege și practicile administrative în vigoare în statul membru în care se află sediul autorității solicitate permit acest lucru. Dacă rezultatul contestației este favorabil debitorului, autoritatea solicitantă are obligația de a rambursa orice sumă recuperată, precum și de a plăti orice compensație datorată, în conformitate

cu legislația în vigoare în statul membru în care se află sediul autorității solicitate.

(3) În cazul în care constatarea se referă la măsurile de executare luate de statul membru în care se află sediul autorității solicitate, acțiunea este înaintată instanței competente a statului membru respectiv, în conformitate cu dispozițiile legale și de reglementare din acest stat.

(4) În cazul în care instanța competentă la care a fost înaintată acțiunea, în conformitate cu alineatul (1), este un tribunal judiciar sau administrativ, decizia acestuia, dacă este favorabilă autorității solicitante și dacă permite recuperarea creanței în statul membru în care se află sediul autorității solicitante, constituie „titlul care permite executarea” menționat în articolele 6, 7 și 8, iar recuperarea creanței se efectuează pe baza deciziei respective.

Articolul 13

La cererea motivată a autorității solicitante, autoritatea solicitată ia măsurile asigurătorii corespunzătoare pentru a garanta recuperarea unei creanțe în măsura în care actele cu putere de lege în vigoare în statul membru în care se află sediul său permit acest lucru.

Pentru punerea în aplicare a primului paragraf, articolul 6, articolul 7 alineatele (1), (3) și (4) și articolele 8, 11, 12 și 14 se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 14

Autoritatea solicitată nu are obligația:

(a) de a acorda asistența prevăzută la articolele 6-13, dacă recuperarea creanței, în funcție de situația debitorului, este de natură să cauzeze grave dificultăți de ordin economic sau social în statul membru în care se află sediul său, dacă actele cu putere de lege sau practicile administrative în vigoare în statul membru în care se află sediul autorității solicitate permit o astfel de măsură în cazul creanțelor naționale similare;

(b) de a acorda asistența prevăzută la articolele 4-13, în cazul în care cererea inițială, formulată în temeiul articolului 4, 5 sau 6, vizează creanțe pentru care perioada dintre momentul în care titlul executoriu care permite recuperarea este stabilit în conformitate cu actele cu putere de lege sau practicile administrative în vigoare în statul membru în care se află sediul autorității solicitante și data cererii depășește cinci ani. Cu toate acestea, în cazul în care creanța sau titlul face obiectul unei contestații, termenul se scurge din momentul în care statul solicitant stabilește că creanța sau titlul care permite recuperarea nu mai poate face obiectul unei contestații.

Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă în legătură cu motivele pentru care nu satisface cererea de asistență. Refuzul motivat este de asemenea comunicat Comisiei.

Articolul 15

(1) Chestiunile privind prescrierea se află sub incidența exclusivă a normelor legislative în vigoare în statul membru în care se află sediul autorității solicitante.

(2) Recuperările efectuate de autoritatea solicitată în conformitate cu cererea de asistență, care, dacă ar fi fost efectuate de autoritatea solicitantă, ar fi avut drept efect suspendarea sau întreruperea prescrierii în conformitate cu normele legislative în vigoare în statul membru în care se află sediul acesteia, sunt considerate, din punctul de vedere al acestui efect, realizate în statul membru respectiv.

Articolul 16

Documentele și informațiile comunicate autorității solicitate pentru punerea în aplicare a prezentei directive nu pot fi comunicate de către aceasta decât:

- (a) persoanei menționate în cererea de asistență;
- (b) persoanelor și autorităților însărcinate cu recuperarea creanțelor, numai în scopul recuperării;
- (c) autorităților judiciare sesizate în legătură cu acțiunile referitoare la recuperarea creanțelor.

Articolul 17

Cererile de asistență, titlul executoriu care permite recuperarea și celelalte documente anexate sunt însoțite de traducerea în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în care se află sediul autorității solicitate, fără să aducă atingere posibilității acesteia de a renunța la comunicarea traducerii respective.

Articolul 18

(1) Autoritatea solicitată recuperează, de asemenea, de la persoana în cauză, toate cheltuielile aferente recuperării și păstrează suma, în conformitate cu actele cu putere de lege din statul membru în care se află sediul său, aplicabile unor creanțe similare.

(2) Statele membre solicitante și solicitate renunță la restituirea cheltuielilor rezultate din asistența reciprocă pe care și-o acordă în conformitate cu prezenta directivă.

(3) În cazul unor recuperări care prezintă dificultăți deosebite, implicând cheltuieli foarte mari sau care se înscriu

în lupta împotriva organizațiilor criminale, autoritățile solicitante și autoritățile solicitate pot să convină asupra unor modalități de rambursare specifice cazurilor în speță.

(4) Statul membru în care se află sediul autorității solicitante rămâne răspunzător față de statul membru în care se află sediul autorității solicitate pentru toate cheltuielile și toate pierderile suportate în legătură cu acțiuni recunoscute ca fiind nejustificate din punctul de vedere al realității creanței sau al valabilității titlului emis de autoritatea solicitantă.

Articolul 19

Statele membre își comunică unele altora lista autorităților abilitate să formuleze sau să primească cereri de asistență.

Articolul 20

(1) Comisia este asistată de comitetul de recuperare, denumit în continuare „comitetul”.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 21

Comitetul poate examina orice problemă referitoare la punerea în aplicare a prezentei directive, invocată de președintele său, fie la inițiativa acestuia, fie la solicitarea reprezentantului unui stat membru.

Articolul 22

Normele de aplicare a articolului 4 alineatele (2) și (4), a articolului 5 alineatele (2) și (3), a articolelor 7, 8, 9 și 11, a articolului 12 alineatele (1) și (2), a articolului 14, a articolului 18 alineatul (3) și a articolului 24, modalitățile de stabilire a mijloacelor care pot fi utilizate pentru transmiterea comunicărilor între autorități, normele privind conversia și transferul sumelor recuperate și modalitățile de stabilire a unei valori minime a creanțelor care poate conduce la formularea unei cereri de asistență sunt stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 20 alineatul (2).

Articolul 23

Prezenta directivă nu împiedică aplicarea asistenței reciproce mai extinse pe care anumite state membre și-o acordă sau și-ar acorda-o în temeiul unor acorduri sau înțelegeri, inclusiv în domeniul notificării actelor judiciare sau extrajudiciare.

Articolul 24

Fiecare stat membru informează Comisia cu privire la dispozițiile pe care le adoptă în vederea aplicării prezentei directive.

Comisia comunică aceste informații celorlalte state membre.

Fiecare stat membru informează anual Comisia asupra numărului de cereri de informații, de notificare și de recuperare pe care le adresează și le primește în fiecare an, asupra valorii creanțelor în cauză și asupra sumelor recuperate.

Din doi în doi ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea acestor dispoziții și rezultatele obținute.

Articolul 25

Directiva 76/308/CEE, astfel cum a fost modificată prin actele menționate în anexa I părțile A și B, se abrogă fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre cu privire la termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor care figurează la anexa I partea C.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 26

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 27

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 26 mai 2008.

Pentru Consiliu
Președintele
D. RUPEL

ANEXA I

PARTEA A

**Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare
(menționate la articolul 25)**

Directiva 76/308/CEE
(JO L 73, 19.3.1976, p. 18)

Directiva 79/1071/CEE
(JO L 331, 27.12.1979, p. 10)

Directiva 92/12/CEE
(JO L 76, 23.3.1992, p. 1)

numai articolul 30a

Directiva 92/108/CEE
(JO L 390, 31.12.1992, p. 124)

numai articolul 1 punctul 9

Directiva 2001/44/CE a Consiliului
(JO L 175, 28.6.2001, p. 17)

PARTEA B

Acte modificatoare neabrogate

Actul de aderare din 1979

Actul de aderare din 1985

Actul de aderare din 1994

Actul de aderare din 2003

PARTEA C

**Termene de transpunere în dreptul național
(menționate la articolul 25)**

Directiva	Data limită de transpunere
76/308/CEE	1 ianuarie 1978
79/1071/CEE	1 ianuarie 1981
92/12/CEE	1 ianuarie 1993 ⁽¹⁾
92/108/CEE	31 decembrie 1992
2001/44/CE	30 iunie 2002

⁽¹⁾ În ceea ce privește articolul 9 alineatul (3), regatul Danemarcei este autorizat să introducă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma cu această dispoziție cel târziu până la 1 ianuarie 1993.

ANEXA II

Tabel de corespondență

Directiva 76/308/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 formula introductivă literele (a)-(e)	Articolul 2 primul paragraf literele (a)-(e)
Articolul 2 formula introductivă litera (f) prima, a doua și a treia liniuță	Articolul 2 primul paragraf litera (f) punctele (i), (ii) și (iii)
Articolul 2 formula introductivă literele (g)-(i)	Articolul 2 primul paragraf literele (g)-(i)
Articolul 3 primul paragraf liniuțele de la unu la cinci	Articolul 3 primul paragraf punctele 1-5
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (a)	Articolul 3 punctul 6 litera (l)
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (b)	Articolul 3 punctul 6 litera (a)
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (c)	Articolul 3 punctul 6 litera (c)
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (d)	Articolul 3 punctul 6 litera (b)
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (e)	Articolul 3 punctul 6 litera (e)
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (f)	Articolul 3 punctul 6 litera (d)
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (g)	Articolul 3 punctul 6 litera (f)
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (h)	Articolul 3 punctul 6 litera (o)
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (i)	Articolul 3 punctul 6 litera (h)
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (j)	Articolul 3 punctul 6 litera (g)
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (k)	Articolul 3 punctul 6 litera (i)
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (l)	Articolul 3 punctul 6 litera (k)
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (m)	Articolul 3 punctul 6 litera (m)
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (n)	—
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (o)	Articolul 3 punctul 6 litera (p)
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (p)	Articolul 3 punctul 6 litera (j)
Articolul 3 a șasea liniuță primul paragraf litera (q)	Articolul 3 punctul 6 litera (n)
Articolul 3 a șasea liniuță al doilea paragraf	Articolul 2 al doilea paragraf
Articolele 4 și 5	Articolele 4 și 5
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 6 primul paragraf
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 6 al doilea paragraf
Articolele 7 alineatele (1) și (2)	Articolele 7 alineatele (1) și (2)
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 7 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 7 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 7 alineatul (5)	Articolul 7 alineatul (4)
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 8 primul paragraf
Articolul 8 alineatul (2) primul, al doilea și al treilea paragraf	Articolul 8 al doilea, al treilea și al patrulea paragraf

Directiva 76/308/CEE	Prezenta directivă
Articolele 9-19	Articolele 9-19
Articolul 20 alineatele (1) și (2)	Articolul 20 alineatele (1) și (2)
Articolul 20 alineatul (3)	—
Articolele 21, 22 și 23	Articolele 21, 22 și 23
Articolul 24	—
Articolul 25 primul paragraf prima și a doua teză	Articolul 24 primul și al doilea paragraf
Articolul 25 al doilea paragraf prima și a doua teză	Articolul 24 al doilea și al treilea paragraf
Articolul 26	Articolul 27
—	Anexa I
—	Anexa II